

Reactie wetsvoorstel 'Overige fiscale maatregelen 2026'

1. Uitzonderen Belastingdienst en Douane Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer (hierna: Wmebv)

Artikel XIV (artikel 1:6 van de Algemene douanewet) en artikel XV (afdeling 2.3 van de Wmebv)

Met ingang van 1 januari 2026 treedt een groot aantal bepalingen van de Wmebv in werking. Belastingplichtigen krijgen het recht om elektronisch berichten aan het bestuursorgaan te sturen. De hoofdregel van nevenschikking van de papieren en de elektronische weg blijft gehandhaafd. Vanwege uitvoeringsproblemen kunnen de Belastingdienst en de Douane de Wmebv niet met ingang van 1 januari 2026 volledig uitvoeren. Daarom wordt nu voorgesteld om de Belastingdienst en de Douane tot 1 januari 2030 de tijd te geven om volledig aan de Wmebv te voldoen.

De NOB heeft begrip voor de hoge uitvoeringslast waar de Belastingdienst momenteel mee te maken heeft. Desondanks vraagt de NOB specifiek aandacht voor een langer bestaand knelpunt, namelijk de sterk afgenomen kwaliteit van de Nederlandse postbezorging. Het is inmiddels al langer bekend dat zelfs het versturen van zogenoemde aangetekende post geen garantie meer biedt voor een tijdige en juiste aankomst van stukken. Dit is een probleem dat direct raakt aan de rechtsbescherming van belastingplichtigen. Indien een belastingplichtige bijvoorbeeld een bezwaarschrift binnen de wettelijke termijn ter post bezorgt, maar dit document te laat wordt ontvangen door de Belastingdienst, kan dit leiden tot een niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar. Het is uitermate lastig voor een belastingplichtige om te bewijzen dat de oorzaak van het niet tijdig ontvangen van een bezwaarschrift niet aan hem te wijten is, maar aan de postdienst waarmee het stuk is meegegeven. Het volledig openstellen van berichtenverkeer langs elektronische weg voorkomt deze geschillen en komt de rechtsbescherming van belastingplichtigen direct ten goede. Overweegt de wetgever de volledige openstelling van berichtenverkeer langs elektronische weg? Indien dit niet het geval is, kan de wetgever dan aangeven wat hiervoor de motivatie is. Als de wetgever dit wel voornemens is, wat is dan de termijn waarop dat zal worden gerealiseerd? **[Vraag 1]**

Uiteraard bestaat de mogelijkheid om digitaal bezwaar te maken en is het volgens de NOB een enorme verbetering dat die mogelijkheid inmiddels ook is opengesteld voor intermediairs. Maar daarbij past direct de kanttekening dat deze mogelijkheid nog niet voorziet in het digitaal bezwaar maken voor alle belastingen en voor alle aanslagen, betalingen op aangiften en voor bezwaar vatbare beschikkingen.

Bovendien is nog steeds de mogelijkheid uitgesloten om een bezwaarschrift 'gewoon' via de e-mail in te dienen (zelfs in dossiers waar voordien al via die weg met de inspecteur is gecommuniceerd). Er bestaat dus nog steeds voor veel bezwaarschriften een zeer groot risico op ontvankelijkheidsdiscussies met de Belastingdienst. Door het (volledig) openstellen van de digitale mogelijkheden voor alle bezwaarschriften en andere officiële mededelingen kan dit risico sterk worden beperkt. De NOB vraagt of in overweging kan worden genomen om in het ingroeimodel een hoge prioriteit toe te kennen aan de bezwaarfase.[Vraag 2]

2. Actualiseren verwijzing naar SBI-codes in de energiebelasting

Artikel XIII (artikel 64 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

De NOB merkt op dat met de voorgestelde wijziging van artikel 64 lid 4 en 5 Wbm, de verwijzing naar de betreffende SBI-codes wordt geactualiseerd. Daartoe wordt de verwijzing naar de SBI2008 vervangen door SBI2025. Uit het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2026 (p. 23) maakt de NOB op dat met de wijziging niet beoogd is de groep, die nu aanspraak kan maken op de regeling in de energiebelasting, te veranderen. Uit de herziening van de Standaard Bedrijfsindeling 2025 blijkt echter dat bepaalde economische activiteiten, die voorheen onder de SBI-codes 23, 24 en 25 vielen, thans onder andere codes zijn ondergebracht. Dit betreft onder meer de vervaardiging van keramische meubels (SBI2025: 31000), de vervaardiging van achteruitkijkspiegels voor voertuigen (SBI2025: 29320), en vervaardiging van ketels voor centrale verwarming, zonneboilers en vergelijkbare apparatuur (SBI2025: 28210). De NOB vraagt zich af of deze wijzigingen zijn onderkend.[Vraag 3]

3. Overgangsrecht fgr

Artikel XVII en artikel XVIII (artikel IXb Wet aanpassing fonds voor gemene rekening en vrijgestelde beleggingsinstelling)

De NOB is verheugd dat in de Wet aanpassing fonds voor gemene rekening en vrijgestelde beleggingsinstellingen een extra tijdelijke overgangsmaatregel wordt opgenomen, naast de in het Belastingplan 2025 geïntroduceerde overgangsmaatregel inzake het voornemen tot aanpassing naar een inkoopfonds. Hierdoor kunnen met name beleggingsfondsen in de vorm van personenvennootschap onder voorwaarden de mogelijkheid krijgen te kiezen voor fiscale transparantie ondanks dat deze fondsen op grond van de wetgeving geldend vanaf 1 januari 2025 zouden kwalificeren als fgr. Net als bij het overgangsrecht ten aanzien van het inkoopfonds geldt als één van de voorwaarden dat het betreffende lichaam, zonder de overgangsmaatregel, met ingang van 1 januari 2025 belastingplichtig moet zijn op grond van artikel 2 lid 1 onderdeel f, onderscheidenlijk artikel 3 lid 1 onderdeel a Wet Vpb 1969 (artikel IXb onderdeel a).

Deze formulering kan de vraag oproepen of een in het buitenland gevestigd fonds zonder Nederlands inkomen, wegens het ontbreken van Nederlands inkomen en daarmee buitenlandse belastingplicht niet kan voldoen aan de voorwaarde genoemd onder a. en daarmee dus niet kan kiezen voor fiscale transparantie. Een vergelijkbare voorwaarde is opgenomen in het voornoemde overgangsrecht inzake aanpassing naar een inkoopfonds. Ter zake van dat overgangsrecht is naar aanleiding van vragen van de leden van de fractie van de VVD in de wetsgeschiedenis bij het Belastingplan 2025 aangegeven dat gegeven de doelstelling van dit overgangsrecht, dit overgangsrecht ook van toepassing moet zijn voor beleggers in buitenlandse fondsen en de bepaling onder a. zo dient te worden gelezen dat een met een fgr vergelijkbare buitenlandse rechtsvorm met ingang van 1 januari belastingplichtig zou zijn op grond van artikel 3 lid 1 onderdeel a Wet Vpb 1969 indien het Nederlands inkomen zou hebben genoten.¹ Daarmee is het overgangsrecht ter zake van het inkoopfonds ook van toepassing ten aanzien van in het buitenland gevestigde fondsen zonder Nederlands inkomen. Het komt de NOB voor dat hetzelfde heeft te gelden voor de thans te introduceren tijdelijke overgangsmaatregel. De NOB verzoekt de staatssecretaris daarom dit te bevestigen. **[Vraag 4]** Het belang hiervan is gelegen in het feit dat ook ten aanzien van tijdelijke kwalificatie van het buitenlandse fonds als niet-transparant er afrekeningsproblematiek (en in samenhang daarmee waarderingsvraagstukken) kunnen zijn bij in Nederland belastingplichtige participanten in een dergelijk buitenlands fonds, ondanks het feit dat het fonds zelf geen Nederlands inkomen geniet.

De NOB verwacht dat zich gevallen zullen voordoen waarbij een lichaam dat mogelijk kwalificeert als fgr een aantal (in)directe participanten heeft die zelf een transparant lichaam zijn (al dan niet als gevolg van onderhavige overgangsregeling). De NOB verzoekt te verduidelijken of in een dergelijk geval enkel instemming is vereist van (de beheerder van) een dergelijk lichaam of ook van de achterliggende participanten van dat lichaam. **[Vraag 5]**

Verder vraagt de NOB om in overweging te nemen ook fondsen die zijn opgericht na 1 januari 2025 de mogelijkheid te bieden gebruik te maken van het overgangsrecht. **[Vraag 6]** De redenen daarvoor zijn tweeledig. Enerzijds houdt de NOB er rekening mee dat gelet op de onzekerheid over de interpretatie en toepassing van de toetsingsvoorwaarden rondom de invoering van de Wet fondsen voor gemene rekening ook na 1 januari 2025 fondsen zijn opgericht met het oogmerk op behandeling als transparant fonds maar zonder te voorzien in een inkoopregeling als bedoeld in artikel 2 lid 4 Wet Vpb 1969. Ten aanzien van deze fondsen bestaat nog steeds onzekerheid over hun fiscale behandeling op basis van het huidige recht en bovendien is niet uit te sluiten dat deze onder toekomstig recht wel weer als transparant worden aangemerkt. Zonder toepassing van de overgangsregeling zou er voor deze fondsen ook sprake zijn van tijdelijke belastingplicht hetgeen om de redenen genoemd in de MvT ongewenst is.

¹ *Kamerstukken I 2024/25, 36602, nr. I, p. 15.*

Anderzijds biedt het nieuw op te richten fondsen die beogen transparant te zijn de mogelijkheid zich in te richten in anticipatie op de mogelijk per 1 januari 2027 te wijzigen wetgeving (bijvoorbeeld op basis van een gepubliceerd of aangenomen wetsvoorstel). Dit zal met name relevant zijn voor fondsen die zich geconfronteerd zien met (operationele of juridische) beperkingen op invoering van een inkoopregeling. Afhankelijk van de nieuwe wetgeving kan het voorkomen dat ten aanzien van dergelijke fondsen tijdelijk onzekerheid bestaat over toepassing van de fgr voorwaarden. Een dergelijke uitbreiding van het overgangsrecht zou als volgt kunnen worden vormgegeven. De aanhef van het overgangsrecht zou moeten worden aangepast zodanig dat een dergelijk fonds de keuze moet maken per oprichting. Voorwaarde a. zou ten aanzien van een dergelijk fonds moeten bepalen dat deze op basis van het huidige recht *met ingang van oprichting* zonder toepassing van het overgangsrecht als fgr zou kwalificeren. Voorwaarde b. zou moeten bepalen dat een dergelijk nieuw fonds bij toepassing van het recht dat gold tot 1 januari 2025 als transparant zou kwalificeren. Voorwaarde c zou moeten worden aangepast zodanig dat de instemming uiterlijk per 28 februari 2026 *of, indien oprichting later plaatsvindt, die latere datum* moet zijn verleend.

